

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

לפני: כבוד השופט הבכיר אור אדם

תובע:

פלוני י"ש
ע"י ב"כ עו"ד הילה שוורץ

נגד

נתבעת:

עיריית אשקלון
ע"י ב"כ עו"ד דרור טייטל

1

פסק דין

1. התובע, יליד 2000, הגיש תביעה זו לפיצוי כספי בגין נזק גוף שנגרם לו בתאונת דרכים ביום

6.10.2018, כאשר רכב על קטנוע 125 סמ"ק מ"ר 84-736-88 (להלן: "האופנוע") השייך לאביו,

ברח' רפאל איתן באשקלון והועף מהקטנוע במהלך הנסיעה.

כיוון שהאופנוע לא היה מבוטח בביטוח חובה, הוגשה התביעה לפי פקודת הנזיקין [נוסח

חדש] (להלן: "הפקודה"), ולא לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים תשל"ה 1975 (להלן:

"חוק הפלת"ד"). התובע הגיש את התביעה נגד הנתבעת (להלן: "העירייה").

לטענת התובע, נזק הגוף נגרם לו, לאחר שהועף מהקטנוע לנוכח חפץ כבד שהיה מונח על

הכביש, שבדיעבד התברר כי מדובר בכיסוי של מעביר מים מברזל שנותק ממעביר המים והיה

מונח על הכביש. לטענת התובע, העירייה אחראית למפגע מכוח פקודת העיריות ומכוח עוולת

הרשלנות, ומכאן התביעה כנגדה.

2. הצדדים היו חלוקים בכמה סוגיות: האם ניתן לתבוע לפי הפקודה, לנוכח עקרון ייחוד העילה

הקבוע בחוק הפלת"ד; מה היה הגורם לתאונה, מכשול בדרך או סיבוב שלא בוצע כראוי;

מהו גובה הנזק.

3. יודגש כי מדובר בסוגיות בהן ההכרעה היא גבולית מאד, הן בסוגיית ייחוד העילה והן בסוגיית

החבות, ולכן לאחר הסיכומים פנה בית המשפט לצדדים בניסיון להגיע להסכמה ולחסוך

סיכונים, אולם הצדדים לא השכילו להגיע להסכמות ואין מנוס מהכרעה שיפוטית לכאן או

לכאן.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

פרק ראשון – ייחוד עילה

4. הנתבעת טענה, כי מכוח כלל ייחוד העילה, מרגע שקמה לתובע עילת תביעה לפי חוק הפלתי"ד, אין מקום לתביעה לפי הפקודה. ראשית יש לבחון את הראיות שהובאו באשר לנהיגתו של התובע על האופנוע ללא ביטוח.

5. עדות התובע בעניין

התובע הודה כי האופנוע שרכב עליו באותו יום היה של אביו. התובע נשאל אם נסעו על האופנוע שליחים אחרים בפיצה והשיב כי רק הוא רכב עליו. אשר להעדר הביטוח, העיד התובע: "אבא שלי כנראה שכח להאריך את הביטוח ולא הייתי נוסע אם לא היה ביטוח..." הוא נשאל אם הניח שאביו מטפל בביטוח והשיב בחיוב (ע' 6 ש' 19 עד ע' 7 ש' 2 לפרוט').

מכאן שלפי עדות התובע, שהיא אמינה בעיני בנקודה זו, האופנוע שייך לאביו, והוא סמך על אביו והתובע היה משוכנע כי האב ערך את הביטוח כמתחייב. יצוין כי לאחר הדיון הוספה בהסכמה תעודת ביטוח החובה הקודמת שתוקפה פג כשלושה חודשים לפני האירוע, לפיה התובע היה הנהג היחיד המורשה לנהיגה באופנוע. הנתבעת ציינה בהתייחסה למסמך, כי ביטוח נקוב בשם איננו הוכחה כי רק התובע נהג בפועל בקטנוע, וכי האב הוא ששילם את פרמיית הביטוח.

6. יודגש כי גרסה זו של התובע סותרת את הגרסה שהתובע מסר לחוקר מטעם הנתבעת. כאשר החוקר רועי רביבו שאל את התובע לגבי הביטוח, השיב התובע כי הוא שכח לחדש את הפוליסה לאחר שתוקפה פג חודש או חודשיים קודם לכן (ס' 7.9 לדו"ח החוקר שסומן נ/1). עם זאת, מאחר ושני הצדדים התייחסו בסיכומים ובפסיקה לגרסה שנטענה בבית המשפט, ההתייחסות תהיה לגרסה זו.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

7. הסוגיה המשפטית

אין מחלוקת כי מי שקמה לו עילת תביעה לפי חוק הפל"ד מנוע מהגשת תביעה לפי הפקודה, שכן סעיף 8 (א) לחוק הפל"ד קובע: **"מי שתאונת דרכים מקנה לו עילת תביעה על פי חוק זה... לא תהיה לו עילת תביעה על פי פקודת הנזיקין בשל נזק גוף..."**. יש להכריע אפוא, אם לתובע קמה עילת תביעה לפי חוק הפל"ד.

אין מחלוקת כי האופנוע לא היה מבוטח, ולכן אין מבטחת שניתן לתבוע אותה בדרך הרגילה לפי חוק הפל"ד. הסוגיה שבמחלוקת היא אפוא, אם לתובע עילת תביעה כנגד קרנית, לפי סעיף 12 (א) (2) הקובע חבות של קרנית לפיצוי לפי חוק הפל"ד אם **"אין לנוהג ביטוח לפי פקודת הביטוח או שהביטוח שיש לו אינו מכסה את החבות הנדונה..."**. סעיף 7 (5) לחוק הפל"ד קובע חריג לפיו כי מי שנהג ברכב ללא ביטוח איננו זכאי לפיצויים. הסעיף הרלוונטי, לפיו ייקבע אם יש לתובע עילת תביעה ע"פ חוק הפל"ד הוא סעיף 7א' לחוק הפל"ד, המהווה חריג לחריג שבסעיף 7(5) לחוק, אשר קובע: **"על אף האמור בסעיף 7(5), מי שנפגע כשנהג ברכב בהיתר מאת בעליו או מאת המחזיק בו, ללא ביטוח לפי פקודת הביטוח, או כשהביטוח אינו מכסה את שימוש ברכב, והוא לא ידע על כך ובנסיבות העניין גם לא היה סביר שיידע, יהא זכאי לתבוע פיצויים מן הקרן כפי שזכאי לכך נפגע לפי סעיף 12(ב)..."**.

הסוגיה שבמחלוקת היא אפוא, אם סעיף 7א' לחוק הפל"ד חל על התובע ומקים לו עילת תביעה נגד קרנית, באופן המונע ממנו לתבוע לפי פקודת הנזיקין. בסוגיה זו, שני הצדדים הביאו אזכורי פסיקה, כל צד לפי שיטתו, ונראה כי טרם נתגבשה הלכה ברורה בעניין.

הנתבעת טענה, כי לשונו של סעיף 7א' לחוק מחייבת תחולה על המקרה שלפנינו, ומקימה לתובע עילת תביעה נגד קרנית, עילה שהתובע לא ניצל, רק בגלל שאז קרנית היתה חוזרת בתביעת שיפוי לפי סעיף 9 (א)(3) לחוק הפל"ד, אל בעל הרכב שלא ביטח אותו, אביו של התובע.

התובע טען, במעין "הפוך על הפוך", שאין לו עילה לפי חוק הפל"ד, שכן (בניגוד לעדותו) כמחזיק היחיד בקטנוע, בלתי סביר שלא ידע או היה עליו לדעת שאין לאופנוע ביטוח.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

- 1 מכאן שכדי לתת לתובע עילה נגד העירייה, יש הכרח לקבוע כי נפל פגם בהתנהגותו של התובע,
2 זאת בניגוד לעדותו.
- 3 10. מנוסחו של סעיף 7א' לחוק הפלתי"ד עולה כי על מנת שהסעיף יחול, תקום לתובע עילה לפי
4 חוק הפלתי"ד ותישלל האפשרות לתביעה לפי הפקודה, יש להוכיח שלושה תנאים:
5 ראשית, כי התובע נהג ברכב בהיתר מאת הבעלים או המחזיק.
6 שנית, כי התובע לא ידע כי לרכב אין ביטוח או ביטוח מספק לפי פקודת הביטוח (מבחן
7 סובייקטיבי).
8 שלישית, כי בנסיבות העניין, גם לא היה סביר שהתובע יידע כי אין ביטוח לרכב או שאין לו
9 ביטוח מספק (מבחן אובייקטיבי).
- 10 11. אין מחלוקת לגבי קיומו של התנאי השני – מבחינה סובייקטיבית התובע סמך על אביו כי
11 ביטח את האופנוע בביטוח חובה, ולא ידע כי הביטוח לא חודש.
12 אשר לתנאי הראשון – נטען ע"י ב"כ התובע כי התובע הוא למעשה "המחזיק" באופנוע, ולכן
13 לא יכול לקבל היתר מהבעלים או המחזיק.
14 אשר לתנאי השלישי – נטען ע"י ב"כ התובע כי התובע כמחזיק ונהג יחיד באופנוע **חייב לברר**
15 קיומו של ביטוח. בנסיבות אלה, לא ניתן לטעון לגביו כי לא סביר שידע על העדר ביטוח.
- 16 12. שני הצדדים הגישו פסיקה התומכת בטענתם, ונראה כי הסוגיה טרם הוכרעה בפסיקה באופן
17 סופי:
- 18 13. פסיקה התומכת בתחולת ס' 7א' לחוק הפלתי"ד על המקרה
19 א. בעניין עבדאלולי (ע"א 8380/03 קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' סאמר
20 עבדאלולי (08.12.2005)), מדובר היה בניזוק קרוב משפחה של בעל הטרקטור, שקיבל
21 את מפתחות הטרקטור מאשת בעל הטרקטור. אשר לדרישה שעניינה סבירות אי
22 הידיעה על העדר ביטוח, נקבע כי סעיף 7א' פורש בפסיקה בהרחבה, כך שהוא יחול
23 על מצבים בהם על רקע קרבה מיוחדת בין מי שנפגע, אשר נהג ברכב בהיתר, לבין מי
24 שאיפשר לו לנהוג ברכב, נמנע הנפגע מבדיקת קיומו של כיסוי ביטוחי. בית המשפט
25 ציין, כי הנחה סבירה היא כי קרבה משפחתית והיכרות רבת שנים ייתרו בעיני הנפגע

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

- 1 את הצורך לחקור ולבדוק בזמן אמת את שאלת קיומו של הכיסוי הביטוחי. אך סביר
2 הוא בנסיבות כי משביקש המשיב לשאול את הרכב ממשפחת קרובו, נמנע מבירור
3 מפורש של הכיסוי הביטוחי לרכב בו נסעף ובנסיבות אלה, קמה לניזוק עילת תביעה
4 נגד קרנית.
- 5 ב. בעניין סבן (רע"א 35679/97 **קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' משה סבן**
6 (24.03.1998)), היה מדובר בעובד שנסע ברכב המעביד שלא היה לו ביטוח חובה.
7 נקבע כי מאחר שהועמד לרשותו של העובד קטנוע, ולא נאמר לו שבפוליסת הביטוח
8 נרשמו שמות של נהגים אחרים – יש לנפגע עילת תביעה נגד קרנית, שכן הנפגע לא
9 ידע ולא היה סביר שידע, כי הבטוח שנעשה, אינו מכסה אותו.
- 10 ג. בעניין פיודור (ת"א (מח' חי) 11825-06-14 **פלוגי נ' רוסטיסל פיז פיודור**
11 (30.08.2018)), היה מדובר בניזוק שנטל את רכב אחיו, אשר במועד התאונה לא היה
12 מבוטח בביטוח חובה תקף. נקבע כי פרשנות סעיף 7א' איננה מוגבלת לאבחנות
13 פורמליות, והיא באה לברר את המצב הקונקרטי, בהתייחס לתכלית החקיקה של
14 חוק הפלת"ד. לכן, מי שנהג בהיתר, והוא חף מידיעה לגבי העדר הכיסוי הביטוחי
15 ובנסיבות העניין גם לא היה סביר שידע על כך – זכאי לתבוע פיצויים מקרנית.
- 16 ד. בעניין אברמוביץ' (ת"א (מח' חי) 40221-04-13 **אופיר אברמוביץ' נ' לאון קמנקר**
17 (13.03.2017)), מדובר היה, כמו בענייננו, בבן שנטל אופנוע של אביו כאשר היה
18 משוכנע כי האב ביטח את האופנוע. בית המשפט מצא כי קמה עילת תביעה נגד קרנית
19 וקבע כי במקרה שקיימים יחסים מיוחדים כגון יחסי עובד מעביד, או ידידות אמיצה,
20 ובוודאי שניתן לומר זאת גם ביחסי משפחה בין אב ובנו, היחסים מקימים חזקה כי
21 סביר מצד הנפגע להימנע מלערוך בירור בשאלת קיומו של כיסוי ביטוחי. בנסיבות
22 אלה, קמה עילת תביעה נגד קרנית ונדחתה התביעה לפי הפקודה.
- 23 ה. בעניין פלונים (ת"א (מח' חי) 3244-07-19 **קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות**
24 **דרכים** (11.05.2021)), תבע עובד שנפגע במסגרת עבודתו על משאית המעביד שלא
25 בוטחה בתעודת ביטוח חובה.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

גם שם כמו בענייננו, נטען כי הנפגע היה "מחזיק" של המשאית, ולכן לא יוכל ליהנות מהחריג שבסעיף 7א' לחוק. בית המשפט ציין שקרנית לא הוכיחה שהנפגע היה "מחזיק" במשאית של המעביד, ובנוסף לכך, אם יתר הנסיבות שבסעיף 7א' מתקיימות, היינו הוא לא ידע ולא סביר שידע שאין ביטוח, כי אז חל לגביו חוק הפלתי"ד, שכן יחסי קרבה מיוחדים בין הנוהג לבין מתיר השימוש ברכב, מקימים חזקה או הנחה בדבר סבירות ההימנעות מלחקור ולדרוש באשר לקיומו של ביטוח תקף המכסה את השימוש ברכב.

ו. בעניין פלוני (ת"א (של' הרצ' 59452-11-15) **פלוני נ' קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים** (21.08.2020) מדובר היה בעובד שנהג ברכב של מעבידו שלא היה מבוטח בביטוח חובה, והניזוק תבע הן את קרנית לפי חוק הפלתי"ד והן את המזיק לפי הפקודה. מדובר היה ב"רכב צמוד" שקיבל הניזוק ממעבידו. מדובר היה ברכב ששימש את העובד במשך שלוש שנים כרכב צמוד גם לצרכיו הפרטיים, אולם הביטוח שולם ע"י המעביד והתובע הניזוק לא טיפל מעולם בעניין הביטוחי, ולא ידע כי פג תוקפה של הפוליסה כמה ימים טרם התאונה. נקבע כי בהתקיים יחסי עובד ומעביד, לנוכח השימוש ארוך הזמן כשהמעביד דואג תמיד לביטוח, לא היה מוטל על התובע נטל לוודא קיומו של ביטוח חובה (פסקאות 72 – 81 לפסה"ד). אשר לטענה כי התובע הוא למעשה ה"מחזיק" ברכב ולכן איננו יכול לחסות תחת החריג שבסעיף 7א', נפסק כי התובע עשה שימוש ברכב בהרשאה ממעבידו, ולכן החזקתו ברכב היא מוגבלת. מכיוון שלא דבק רבב מוסרי בהתנהגותו, יש מקום לקבוע כי קמה לו זכות תביעה נגד קרנית, והתביעה נגד המזיק נדחתה מכוח ייחוד העילה (פסקאות 82 – 88 לפסה"ד).

14. פסיקה השוללת את תחולת ס' 7א' לחוק הפלתי"ד על המקרה

א. בעניין שטרן (ת"א (מח' חי') 536/04) **שטרן אלעד נ' קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים** (04.06.2006), היה מדובר בדומה לענייננו, באב שקנה רכב לבנו. האב הוא זה שדאג לבטח את הרכב, לשלם אגרת רישוי שנתית וכן לתחזוקת הרכב. הבן לא היה מעורב בכל הנוגע לביטוח הרכב ולא התעניין בכך כי סמך על אביו כמי שמטפל באופן

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

1 בלעדי בעניין זה.

2 בית המשפט דחה את התביעה נגד קרנית. נקבע כי אין לעודד מתן פיצוי למי שלא
3 טרח לוודא אם יש כיסוי ביטוחי לשימוש במכונית בה הוא נוהג דרך קבע. מכיוון
4 שהבן הניזוק לא היה משתמש אקראי ברכב, כדוגמת שימוש ברכב של בן המגיע
5 לחופשה מהצבא, והשתמש בו כמנהג בעלים – היה מוטל עליו נטל לוודא קיומו של
6 ביטוח חובה. בנסיבות אלה, מתן פיצוי לתובע על פי הסייג הקבוע בסעיף 7א לחוק,
7 אינו תואם את התכלית החקיקתית בקביעת סטנדרט להתנהגות סבירה וראוייה
8 מכל נהג בכל הנוגע לבדיקת הכיסוי הביטוחי (פסקה 17 לפסה"ד).

9 ב. בעניין פלוני (ת"א (מח' ת"א) 59508-08-18 **פלוני נ' קרנית-קרן לפיצוי נפגעי תאונת**
10 **דרכים** (15.02.2023)) נדחתה התביעה נגד קרנית לאחר שנקבע עובדתית כי התובע
11 ידע על העדר ביטוח, אולם בהערת אגב נקבע, כי מקרה זה צריך שישמש נורת אזהרה
12 בוחקת לכל רוכבי הקטנועים הצעירים לחשיבות הרבה שמייחסים המחוקק ובתי
13 המשפט לקיומה של פוליסת ביטוח בת תוקף ולזהירות המתחייבת מבדיקת קיומה
14 של פוליסה שכזו קודם השימוש באותם כלי רכב, גם כאשר חבר משאיל להם את
15 הרכב.

16 ג. בעניין פלוני (ת"א (של' קריות) 51864-02-18 **פלוני נ' קרנית-קרן לפיצוי נפגעי**
17 **תאונת דרכים** (12.09.2021)), מדובר היה בקטין שקיבל אופנוע מחבר תחת אופנועו
18 שהיה בתיקון, וכעבור שבוע ארעה תאונה ונתברר כי האופנוע לא היה מבוטח.
19 התביעה נגד קרנית נדחתה, ונקבע כי על פי רוב מחזיק ברכב לא יוכל ליהנות מהסייג
20 שבסעיף 7א' לחוק הפל"ד, שכן מחזיק דרך קבע ברכב לא יכול לטעון שלא ידע ולא
21 היתה עליו חובה לדעת כי הרכב היה ללא ביטוח. אשר לסבירות העדר הידיעה, לא
22 הוכחו יחסי קרבה, אמון או יחסי ידידות, היכולים לבסס חזקה הנוגעת לביטוח, שכן
23 מדובר בהיכרות שטחית שנמשכה על פני חצי שנה, במהלכה היו מפגשים בודדים
24 סביב האופנוע המקורי ותיקונו. לפיכך, היה על הניזוק לבדוק ולוודא קיומו של
25 ביטוח המכסה את השימוש שלו באופנוע.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

15. סיכום ההלכה

ניכר כי אין פסיקה אחידה בעניין, ונמצאה פסיקה בערכאות נמוכות לכאן ולכאן. בעניין היותו של התובע "מחזיק" ברכב שאיננו יכול ליהנות מסייג 7א' לחוק הפל"ד, מספר פסקי דין דחו את טענה זו, גם אם היה המשתמש היחיד או העיקרי ברכב לפרק זמן ממושך (ת"א (מח' חי') 3244-07-19 לעיל ; ת"א (של' הרצי') 59452-11-15 לעיל), אם כי במקרים אלה מדובר היה בעובד שנהג ברכב מעבידו. עוד נמצא כי בית המשפט העליון קבע כי כאשר קיבל אדם טרקטור מקרוב משפחתו, סביר כי לא יבדוק קיומו של ביטוח (ע"א 8380/03 לעיל), כמו גם אם קיבל רכב מאחיו (ת"א (מח' חי') 11825-06-14).

מנגד, הוצגו פסקי דין, לרבות פסק דין אחד כאשר מדובר בבן שקבל רכב מאביו, בהם נקבע כי משיקולי מדיניות ראוי לדרוש ממחזיק לוודא קיומו של ביטוח חובה, ואם לא עשה כן, לא יוכל לתבוע את קרנית מכוח הסייג שבסעיף 7א' לחוק הפל"ד (ת"א (מח' חי') 536/04 לעיל ; ת"א (מח' ת"א) 59508-08-18).

16. יש מקום אפוא להתחקות אחר תכלית החקיקה.

בעניין פרח (רע"א 2853/96 קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' דחבור ג'מאל פרח, פ"ד נג (1) 680 (1999)), נפסק: "הוראת סעיף 7א' נועדה לתקן עוול שנגרם בהחלתו של החוק קודם היותה, כאשר בדוגמת המעביד-עובד נשללה מן העובד זכות לפיצויים... כשם שלא נדרוש מעובד לפשפש בכיסו של מעבידו ולנסות לברר אם מונחת בו פוליסת ביטוח, כן לא נדרוש ממי שהתיר לאחר לנהוג ברכבו אלא שינהג כאדם סביר... רוח החיים של חוק היא תכליתו, ולא נקבע את תחום פרישתו של חוק עד אם ידענו מה תכליתו, מניין בא ולכן מבקש הוא להוליכנו..." (פסקה 22 לפסה"ד).

בעניין אגמי (ע"א 1777/03 קרנית קרן פיצויים לנפגעי תאונות דרכים נ' אמיל אגמי (04.07.2005)), נקבע כך: "סעיף 7א' אינו תוחם עצמו ביחסי עובד-מעביד. גם אין הוא גודר עצמו ביחסים של ידידות רבת-שנים. סעיף 7א' דובר בלשון כללית של סבירות, והוא בא להגשים תכלית שבמהות – תכלית של צדק – לאמור: הימנעות משלילת הפיצוי מאדם שנהג בהיתר, בלא שהוא, או אדם סביר במקומו, היה יודע כי אין בנמצא ביטוח תקף. אכן, אותם הטעמים העומדים ביסוד סעיף 7 לחוק הפיצויים – טעמים של "תקנת הציבור" המשולבים

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

- בשיקולים של הרתעה כנגד התנהגות פסולה או מסוכנת במודע – הם המבססים גם את
הוראת סעיף 7א', השוללת את שלילת הזכאות מהנוהג הלא מבוטח שהשתמש ברכב בהיתר
מהבעלים, בעודו חף מידיעה סובייקטיבית ואובייקטיבית בדבר היעדר הכיסוי הביטוחי.
זהו הגיונה של ההוראה, והוא המתווה את דרך פרשנותה, לאמור: פרשנות שאיננה מוגבלת
בהבחנות פורמאליות אלא חותרת לבחינת השאלה האם אמנם דבק בנוהג אותו רבב מוסרי
שתקנת הציבור מבקשת למנוע...” (שם, פסקה 18 לפסה"ד).
- בעניין קליין (בר"ע (מח' ת"א) 1716/05 קליין יוסי נ' נדב שלמה (26.06.2006)), נקבע בהתאם
להלכת אגמי, כי ראוי לפרש את סעיף 7א' לחוק הפלתי"ד בפרשנות החותרת לבחינת השאלה
האם דבק בנוהג אותו רבב מוסרי שתקנת הציבור מבקשת למנוע. בעניין קליין, אף שמדובר
בעובד ניזוק, נקבע כי אם חשד שלמכונית אין ביטוח, היתה עליו חובה לברר את העניין.
17. נמצא אפוא, כי פרשנות תכליתית של סעיף 7א' לחוק הפלתי"ד, לתקן עוול כלפי משתמש ברכב
שלא היה מודע להעדר ביטוח ולא אמור להיות מודע לכך.
כפי שקבע כב' השופט ריבלין בעניין אגמי, הסעיף אינו מוגבל ליחסי עובד-מעביד. הוא נועד
למנוע את שלילת הפיצוי מאדם שנהג בהיתר, בלי שנפל פגם בהתנהגותו, כאשר שומה לשקול
טעמים של "תקנת הציבור" המשולבים בשיקולים של הרתעה כנגד התנהגות פסולה או
מסוכנת, שתשלול את הזכאות ע"פ חוק הפלתי"ד, היינו יש לבחון אם דבק בנוהג "רבב מוסרי"
שתקנת הציבור מבקשת למנוע.
18. הנטל להוכחת תנאי סעיף 7א' לחוק הפלתי"ד -
התובע הפנה לכמה פסקי דין בהם נקבע, שהנטל להוכחת התנאים הקבועים בסעיף 7א' לחוק,
המהווה חריג לחריג שבסעיף 5(7) לחוק, מוטל על הטוען לקיומו (ת"א (של' חי) 11597-12-17
א"א נ' קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים (16.01.2023), פסקה 23 לפסה"ד ; ע"א (מח'
חי) 16468-03-19 פלוני נ' פלוני (30.06.2019) ; ע"א (מח' חי) 14184-05-16 פלוני נ' כרים
עבד אל ג'ואד (30.11.2016)).
- דא עקא, בכל הפסיקה האמורה, הנתבעת היתה קרנית, היא זו שטענה לאי תחולה של סעיף
7א' לחוק, ולכן בספק אם קביעה זו חלה גם כאשר התובע הוא הטוען לאי-תחולה של הסעיף.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

19. מן הכלל אל הפרט

לנוכח הפסיקה שפורטה לעיל, והקווים המנחים שנקבעו בהלכת אגמי, באופן אירוני על מנת להקנות לתובע עילת תביעה לפי הפקודה נגד העירייה, על בית המשפט לקבוע כי קיים פגם בהתנהגותו. אם ייקבע כי לא נפל רבב בהתנהלותו של התובע, אז לפי הפסיקה קמה לו עילת תביעה נגד קרנית, ולאור כלל ייחוד העילה, אין מנוס מדחיית התביעה נגד העירייה.

20. כמפורט לעיל, סעיף 7א' לחוק הפלת"ד מחייב שלושה תנאים: נהיגה בהיתר מבעל הרכב או המחזיק, העדר ידיעה סובייקטיבית על העדר ביטוח, והעדר ידיעה אובייקטיבית ונורמטיבית, היינו כי לא היה סביר שידע על העדר ביטוח.

א. **אשר לתנאי השני** - התובע עצמו העיד שלא נפל רבב בהתנהגותו: הוא העיד כי אביו היה מבטח את הרכב דרך קבע, הוא העיד כי היה משוכנע כי האב חידש את הביטוח, ואם היה לו ספק בעניין, לא היה עולה על הרכב. אני מאמין לתובע כי סובייקטיבית הוא האמין שאביו חידש את ביטוח החובה, ולא חשד כלל בהעדר ביטוח. ניתן לקבוע אפוא, כי התובע לא ידע על העדר ביטוח, ואף לא חשד לגבי העדר ביטוח.

ב. **אשר לתנאי הראשון** - אני דוחה את הטענה שכיוון שהתובע היה המחזיק בקטנוע, הוא לא יכול ליהנות מהוראות סעיף 7א' לחוק הפלת"ד. ישנם מקרים לא מעטים בפסיקה שפורטה, בהם גם למי שמחזיק ברכב דרך קבע, תקום עילת תביעה נגד קרנית, ואין מדובר רק ביחסי עובד ומעביד. ניתן להעלות על הדעת דוגמאות רבות בהן גם מי שמשמש דרך קבע ברכב, עלול לסמוך באופן סביר על אחר שביטח את הרכב, כפי שניכר בפסיקה שפורטה לעיל. התובע רכב על האופנוע בהיתר מאביו, ולכן ניתן לקבוע כי התנאי הראשון של נסיעה בהיתר מהבעלים או המחזיק איננו מונע מהתובע לתבוע את קרנית.

ג. **אשר לתנאי השלישי** – כאן ההכרעה איננה פשוטה: **מחד גיסא**, לא ניתן למצוא רבב בהתנהלות בן אשר עושה שימוש ברכב אביו ומשוכנע שאביו ביטח את הרכב. התנהלותו של התובע שסמך על האב נראית על פניה סבירה לחלוטין, גם ע"פ חלק נכבד מהפסיקה.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

- 1 **מאידך גיסא**, כעולה מתעודת הביטוח הקודמת, התובע היה הנהג היחיד באופנוע.
2 גם אם כטענת הנתבעת, אין הדבר מעיד כי הוא היה באמת המשתמש היחיד באופנוע,
3 הרי שנראה שהוא לפחות המחזיק העיקרי. משיקולים של מדיניות ציבורית שפורטה
4 בפסיקה שלעיל, יש לצפות כי משתמש בלעדי או עיקרי ברכב לאורך זמן, יבדוק
5 ויוודא כי אכן יש ביטוח חובה, ולא יסמוך על אביו. כיוון שהתובע לא בדק את הדבר,
6 נפל פגם בהתנהגותו, השולל ממנו את תחולת סעיף 7א' לחוק.
- 7 21. במאמר מוסגר יצויין, כי בחלק מפסקי הדין שפורטו, נתבעו זה לצד זה לחלופין, קרנית מכוח
8 חוק הפלתי"ד ומזיק מכוח הפקודה. כיוון שהתובע לא תבע את קרנית לפי חוק הפלתי"ד
9 במקביל לתביעה נגד העיריה לפי הפקודה, הרי שקביעה כי יש לו עילת תביעה נגד קרנית, לא
10 תחייב את קרנית שאיננה צד לתובענה זו.
- 11 22. **נטלים** - מדובר בתיק גבולי למדיי. בנסיבות אלה, ב"כ התובע טענה כי הנטל להוכחת תחולת
12 סעיף 7א' חל על הנתבעת, וצרפה פסיקה בעניין. כמתואר לעיל, יש טעם לפגם בטיעון כזה:
13 הפסיקה שהובאה נגעה לתביעה נגד קרנית, במסגרתה נקבע כי הנטל הוא על התובע להוכיח
14 התקיימות תנאי סעיף 7א' כדי **להביא לחיובה של קרנית**. בענייננו, התובע הוא הטוען שאין
15 תחולה לסעיף 7א' לחוק.
16 יתרה מכך, ראוי היה שהתובע, שבידיו הנתונים במלואם לגבי התנהלותו בעניין הביטוח,
17 יפרט בתצהיר שהגיש מטעמו, מהו הפגם שנפל בהתנהגותו באי בדיקת הביטוח, השולל את
18 עילת התביעה נגד קרנית, ויביא לעדות את אביו שהיה אמור לדאוג לביטוח.
19 התובע לא הביא כל ראיה לעניין זה, נמנע מלציין דבר בעניין בתצהיר, צירף את תעודת
20 הביטוח הקודמת רק לאחר הסיכומים ולא הביא את אביו לעדות. הגרסה העובדתית עלתה
21 רק באמרת אגב במסגרת החקירה הנגדית. בנסיבות אלה, הטלת האחריות על הנתבעת
22 משיקולי נטל, איננה ראויה.
- 23 23. יצויין כי מדובר בהכרעה ממש "על חוט השערה", שכן האמנתי לתובע שמבחינה
24 סובייקטיבית סמך לחלוטין על אביו שערך את הביטוח לאופנוע.
25 עם זאת, בסופו של דבר בשקלול כלל הנתונים, נראה כי משיקולי מדיניות, ראוי לדרוש
26 ממחזיק עיקרי באופנוע שלא לסמוך על בעל האופנוע בנושא ביטוח, גם אם מדובר באביו,

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

ולוודא בעצמו כי אכן יש ביטוח חובה. לנוכח הפגם המוסרי בהתנהלותו של התובע, אין תחולה לסעיף 7א' לחוק בתביעה נגד קרנית, ואין מניעה לתביעה לפי הפקודה. במאמר מוסגר

פרק שני – הגורם לתאונה

24. התובע טען כי הגורם לתאונה הוא כיסוי של מעביר מים מברזל שנותק מהשוליים והיה מונח באמצע הכביש. הנתבעת טענה, כי התובע, שהיה נהג חדש, עף מן הכביש כיוון שנהג בסיבוב קרוב לשוליים במהירות לא סבירה ולכן עף מן הכביש.

25. גם כאן ההכרעה איננה פשוטה: מצד התובע, פרט לתובע, העד שוקרון שמסר תצהיר מלכתחילה, סירב בסופו של יום להעיד, והדבר מדבר בעד עצמו. עד נוסף שכן העיד, העד אבוטבול, נתגלה לפתע באופן מסתורי רק עשרה ימים טרם ההוכחות. מנגד, עד הנתבעת העד חאלאק, דיווח למד"א בעת האירוע באופן השולל את גרסת התובע, אולם בעת עדותו בבית המשפט, לא שלל את האפשרות כי חפץ שהיה מונח על הכביש גרם לתאונה.

26. **התובע** - בכתב התביעה ובתצהיר עדות ראשית, ציין התובע כי התאונה נגרמה עקב "חפץ כבד" שבו נתקל בנסיעתו, כאשר בדיעבד נתברר שכיסוי של מעביר מים מברזל נותק ממעביר המים והיה מונח לרוחבו על הכביש.

27. בעדות בבית המשפט, קשה היה להתרשם מאמינות גרסתו של התובע לחיוב או לשלילה. בחקירה לחוקר הפרטי ציין התובע כי החפץ מהברזל היה "מונח ממש באמצע הכביש" (סעיפים 5.4 וכן 7.4 לדוח החוקר נ/1). ב"כ התובע לא שאלה אף שאלה בעניין זה את החוקר רביבו, ולכן האמור בדוח כדברי התובע לחוקר הוא למעשה מוסכם. לעומת זאת, עד התביעה התומך בגרסת התובע, העד אבוטבול, העיד שהמכשול היה מונח בערך 20 ס"מ משולי הכביש (ע' 10 ש' 25 לפרוט'). זכור לבית המשפט איך העד אבוטבול תחם בשתי ידיו את המרחק מהשוליים, כאשר תיאר כי החפץ היה ממש קרוב לשוליים, בניגוד לעדותו של התובע בפני החוקר רביבו. גם מעדותו של העד חאלאק עולה כי התובע נסע קרוב מאוד לשוליים, ולכן סבר חאלאק כי

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

- 1 הקטנוע לא "לקח את הסיבוב" ולכן נתקל בשוליים ועף.
- 2 התובע נשאל אפוא, למה אמר לחוקר שזה היה "באמצע הכביש", והסביר שברגע שזה היה
- 3 על הנתביב מבחינתו זה אמצע הכביש (ע' 8 ש' 11 לפרוט'). קשה לקבל הסבר כזה: 20 ס"מ
- 4 מהשוליים איננו מרכז הכביש.
- 5 28. אשר לתיאור התאונה, התובע נשאל כיצד עף לשוליים ולא קדימה, כאשר העד שנסע אחוריו
- 6 ראה כי הוא לא "לקח את הסיבוב" והסביר: "האבן היתה על הכביש... אמרת שעליתי על
- 7 המדרכה ועפתי. ואם אני בתור רוכב אופנוע, יש עיקול, אני עולה עם האופנוע. האופנוע
- 8 המשיך ועפתי על החול... אני זוכר שהתנגשתי בזה. זה לא בצד של המדרכה, ואם זה היה
- 9 במדרכה הייתי ממשיך, אני רוכב על אופנוע לא שבוע, היה לי רשיון שנה..." (ע' 8 ש' 15 –
- 10 21 לפרוט'). התובע נשאל איך הצמיג לא נקרע אם התנגש בברזל כבד שהיה מונח על הכביש
- 11 והשיב: "זה נס" (שם, ש' 23).
- 12 29. העדים התומכים –
- 13 על הקושי לסמוך על עדות יחידה של בעל דין עמד גם המחוקק במסגרת סעיף 54 לפקודת
- 14 הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1971, הקובע כי יש להיזהר באימוץ עדות יחידה של בעל דין.
- 15 באין סיוע בעדות נוספת, יכול בית המשפט לקבוע ממצאים על סמך עדותו היחידה של בעל
- 16 דין, רק אם יש בידו נימוקים משכנעים התומכים באמינותה (ע"א 765/18 שמואל חיון נ'
- 17 אלעד חיון (1.05.2019), פסקה 32 לפסה"ד). בנסיבות אלה, ישנה חשיבות מכרעת להביא עדים
- 18 תומכים לגרסתו של התובע.
- 19 30. כאמור לעיל, בעת הגשת הראיות צירף התובע תצהיר של עד בשם **שלומי שוקרון**. לפי האמור
- 20 בתצהיר, שוקרון הגיע לזירה מייד לאחר התאונה והזיז עם חבר את הכיסוי של מעביר המים
- 21 מהכביש. דא עקא, העד שוקרון הודיע לב"כ התובע טרם הדיון שהוא לא מוכן להגיע למתן
- 22 עדות, ותצהירו נמשך מן התיק. יודגש כי ב"כ התובע לא ביקשה צו הבאה לעד חשוב זה, אלא
- 23 ויתרה על עדותו והדבר מדבר בעד עצמו.
- 24 31. בשלב מאוחר ביותר, לאחר הגשת מלוא הראיות ולאחר קדם המשפט המסכם, במסגרתו ציין
- 25 בית המשפט "כי מדובר בתביעה שיש בה סיכונים כבדי משקל לשני הצדדים", רק 10 ימים

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

- 1 לפני הדיון, צץ לפתע עד נוסף, הוא העד **ראובן אבוטבול**.
2 בבקשה שהוגשה ביום 20.4.23 צויין כי לפני שבוע פגש אחיו של התובע את העד אבוטבול,
3 אשר זכר את התאונה ואף צילם את מעביר המים.
4 למרות שמדובר היה בשלב מתקדם, ולאחר הגשת ראיות הנתבעת, בהסכמת הנתבעת אישר
5 בית המשפט את צירוף תצהירו של אבוטבול ואת העדותו בבית המשפט.
6 32. דא עקא, גם מעדותו של אבוטבול קשה היה להתרשם לכאן או לכאן.
7 מהראיות עלה כי מדובר בחבר קרוב של אחי התובע, חבר שלפי הטענה הוא זה שצילם את
8 מעביר המים ושלח לאחי התובע את התמונה **בו ביום**. העד אבוטבול אף הגיע לבית המשפט
9 יחד עם אחי התובע, למרות שהתובע העיד כי אבוטבול איננו חבר של אחיו (ע' 7 ש' 8 לפרוט').
10 התובע גם טען שלא קיבל את התמונות שצילם העד (ע' 7 ש' 13 לפרוט'), זאת למרות שהעד
11 טען שהן נשלחו לאחיו של התובע ביום התאונה.
12 מוזר ומתמיה אפוא, כי למרות שאבוטבול לטענתו שוחח עם אחי התובע ושלח לו תמונות
13 ביום האירוע, התובע וב"כ לא ידעו שהעד היה במקום עד 10 ימים לפני דיון ההוכחות.
14 כאשר עובדה זו מצטרפת לסירובו של שוקרון להעיד, ולקלות שבה ויתר התובע על עדותו של
15 שוקרון. הדבר מעלה תהיות.
16 33. גם בעדותו של אבוטבול, נתגלו שורה של אי בהירויות שמקשות לבסס ממצא עובדתי של
17 ממש על עדותו.
18 אבוטבול העיד כי ישב עם חברים לא רחוק, וראה איך התובע עף מהאופנוע. מהתצהיר עולה
19 כי הוא היה עם חברים 30 – 40 מ' ממקום התאונה, ומייד רץ למקום.
20 לדבריו, כבר ביום האירוע צילם את מעביר המים והעביר את התמונות לאחיו של התובע (ע'
21 10 ש' 9 – 11 לפרוט'). עם זאת, כאשר נשאל למה התמונות הגיעו מאחד בשם שרון קדוש,
22 ניתנו תשובות מתחמקות שאינן מניחות את הדעת: אבוטבול טען שלא היה לו את מספר
23 הטלפון של אח של התובע. כאשר הוצג בפני אבוטבול כי בתצהירו נכתב כי הוא התקשר לאחי
24 התובע, טען שלא ידע שציון הוא אחיו של התובע... בנסיבות אלה לא היה לאבוטבול הסבר
25 מדוע שלח את התמונות לשרון ולא לאחי התובע המוכר לו. (ע' 10 – 11 לפרוט'). אבוטבול גם
26 התעקש כי הוא זה שהעביר את התמונה לעורך הדין ולא שרון קדוש, למרות שבתמונה

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

1 שהועברה נרשם כי הגיעה משרון קדוש (ע' 11 ש' 19 לפרוט').
2 ב"כ הנתבעת ביקש לראות את התמונות בגלריית התמונות בטלפון של העד אבוטבול, ואז
3 הוא טען כי מחק את התמונות מהגלריה (ע' 11 ש' 10 לפרוט'), אם כי לדבריו התמונה נמצאת
4 ביישומון הווטסאפ שנשלח לשרון קדוש ביום האירוע.
5 ישנן אפוא שורה ארוכה של תהיות שמקשות להסתמך על עדותו כגורם תומך לעדות של בעל
6 הדין, התובע.

7
8 **34. העד חאלאק**
9 העד חאלאק הוא מבחינת בית המשפט העד העיקרי. זהו עד אובייקטיבי שנסע ברכב מרחק
10 קצר אחרי התובע, ושמסר בזמן אמת דיווח למד"א על שראו עיניו.
11 **35. מתמליל השיחה של חאלאק למד"א עולה כי העד חאלאק דיווח כדלקמן: "בחופית פה... יש**
12 **פה אופנוע. אופנוע, קטנוע שהתהפך... על הרצפה..."** ובהמשך: **"...אופנוע רגיל, הוא עלה**
13 **על הקצה של ה... עלה על השוליים..."** ובהמשך לשאלה אם רכב פגע בו השיב העד: **"לא לא**
14 **לא. הוא החליק לבד..."**

15 **36. בעדותו של חאלאק בבית המשפט הוא העיד: "...נסענו באזור של צפונית לאשקלון היה אתר**
16 **בנייה, מקדימה היה אופנוען, הוא נסע לפנינו בסביבות 20 מטר. נסענו במהירות שלא זכור**
17 **לי, חיפשנו מקום לעצור, ואז הכביש מתעקל, (מדגים עם הידיים עיקול שמאלה). ולפי מה**
18 **שאני זוכר, לא נהגתי, ראיתי אותו מתהפך לחולות. עמדנו כמה מטרים אחרי, ראיתי שהוא**
19 **שוכב בלי תזוזה - הוא היה זרוק ממרחק השול כמה מטרים, בערך 3 מטר. האופנוע היה**
20 **יחסית לידו, או על הכביש לא זוכר, היה חולות. השפה היתה גבוהה. היה חושך ולא היה**
21 **תשתית אורות והוא שכב בלי תזוזה, התקשרתי למד"א לקח זמן עד שמיקמתי אותו והם**
22 **הגיעו... לא ישר זה סוג של הסתעפות כמו עיקול. הוא פשוט עף, לא ראיתי למה..."**
23 (ע' 12 ש' 24 – 32 לפרוט').

24 ובחקירה הנגדית: **"היה כמו קפיצה ועף מהשפה, האופנוע קפץ והוא עף. היה נראה**
25 **שקפיצה. גם השפה של המדרכה היתה גבוהה ונראה שהוא עף. הקפיצה היתה והוא עף,**

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

- 1 לא יודע לומר אם זה ממשו או אחר או מהשפה עצמה...". (ע' 13 ש' 28 – 30 לפרוט').
- 2 ובהמשך: "לשאלת בית משפט באיזה מרחק מהשפה הוא נסע, אני משיב שזה נתיב כפול,
- 3 הוא נסע ממרכז ימין. היה סיבוב ולא היתה מהירות גבוהה. זה כביש ללא תשתיות והוא
- 4 לא טס, בערך 60 קמ"ש. נסענו לאט כי רצינו לראות איפה יש מקום עצירה, והוא נסע
- 5 מקדימה ולא שהוא עקף אותנו...". (ע' 14 ש' 1 – 3 לפרוט').
- 6 37. למרות שחאלאק העיד בהגינותו כי איננו יודע אם התובע עף כתוצאה מהיתקלות בחפץ על
- 7 הכביש או משפת הכביש בסיבוב, כעולה מהשיחה למד"א בזמן אמת, חאלאק הסיק ממה
- 8 שראה מרחק קצר לפניו, כי התובע לא "לקח את הסיבוב" כראוי ולכן נתקל בשפה ולכן עף.
- 9 ויודגש - למרות שכיסוי מעביר מים הוא חפץ גדול, חאלאק לא ראה אותו על הכביש, הגם
- 10 שעצר לדבריו מעט אחרי המקום בו שכב התובע, דהיינו הוא חלף על פני המקום בו היה,
- 11 לטענת התובע, חפץ גדול ומאסיבי, ולא ראה דבר.
- 12 38. חאלאק המתין במקום עד שהגיע אמבולנס מד"א ולדבריו זה לקח זמן. העד חאלאק תיאר
- 13 שהאנשים הגיעו תוך כדי שמד"א הגיע, כאשר לקח זמן להכווין את האמבולנס לזירה (ע' 13
- 14 ש' 19 לפרוט').
- 15 כזכור, אבוטבול העיד שהיה במרחק של 30 – 40 מ' ממקום התאונה, הוא ראה את התאונה,
- 16 הוא רץ למקום, הבחין בכיסוי של מעביר המים על הכביש, וכדי שרכב נוסף לא ייפגע שניים
- 17 מהנוכחים פינו את החפץ.
- 18 לנוכח העובדה שחאלאק המתין לפי עדותו זמן מה שאיננו קצר עד להגעת האמבולנס, הוא
- 19 אמור היה לראות את פינוי החפץ. דא עקא, העד חאלאק העיד כי: "לא ראיתי אנשים מזיזים
- 20 ברזל מהכביש. נסעתי על כביש ריק. עצרנו קצת אחרי המקום שהתובע עף..." (ע' 13 ש' 5 –
- 21 7 לפרוט').
- 22 חאלאק עצר את רכבו קצת אחרי מקום התאונה. מדובר בחפץ ברזל גדול שלפי הטענה היה
- 23 מונח על הכביש. חאלאק לא ראה חפץ כזה. חאלאק המתין זמן מה להגעת האמבולנס, כאשר
- 24 העד אבוטבול ואחרים הגיעו בתוך דקות ספורות והסירו לטענתם את החפץ מהכביש. חאלאק
- 25 לא ראה הזזה כזו של החפץ.
- 26 עובדות אלה מקשות לקבל את גרסת התובע והעד מטעמו.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

39. ב"כ הנתבעת טען כי עצם העובדה שהצמיג לא נקרע, מלמדת על חוסר סבירות של הטענה
לפיה הקטנוע נתקבל בחפץ מברזל, שכן אז צפוי היה להיגרם נזק לצמיג. אף שהטענה נראית
על פניה סבירה, בהעדר חוות דעת בעניין זה, מדובר בסברה בלבד שאין בית המשפט יכול
לייחס לה משקל של ממש.
40. הנטל להוכיח את עילת התביעה מוטל על התובע לפי הכלל: "המוציא מחברו עליו הראיה".
בענייננו, שורה של תהיות כמפורט לעיל אינן מאפשרות לקבוע כי התובע הרים את הנטל
המוטל עליו, להוכיח כי מכשול שבאחריות העירייה לסלקו, הוא שגרם לתאונה.
את המשקל העיקרי ראוי לתת להודעה הראשונית והספונטאנית של העד האובייקטיבי
חאלאק למגן דוד אדום, כי מדובר באופנוע שעף כיוון שעלה על השוליים.
גם אם העד חאלאק לא יכול היה לשלול בעדותו כי היה חפץ על הכביש, סברתו על יסוד מה
שראה נראית הגיונית יותר מסברת החפץ והיא מתיישבת עם ראיות אחרות.
אימרה ספונטאנית זו, של מי שנסע רק 20 מ' אחרי האופנוע, משתלבת עם העובדה שמדובר
ברוכב אופנוע חדש יחסית, שקיבל את רשיונו רק שנה קודם לכן, ולכן ייתכן שלא הצליח
"לקחת את הסיבוב".
- העובדה שחאלאק עבר את מקום התאונה וחנה מעט לאחר מכן, ולא ראה כל חפץ על הכביש,
מחזקת את סבירות גרסה זו.
- סברה זו של חאלאק משתלבת גם עם העובדה שהרכב לא בוטח בביטוח חובה ולכן נעשה
נסיון לאתר גורם אחראי.
- אפשרות זו נתמכת אפילו ע"י טענתו של אבוטבול כי האופנוע נסע כ- 20 ס"מ מהשוליים.
העובדה שעד מרכזי, שלומי שוקרון, סירב לבוא להעיד, ולפתע אותר 10 ימים טרם הדיון עד
חליפי, למרות שכבר ביום האירוע העביר לטענתו תמונות חשובות, מחלישה גם היא את
הגרסה הנגדית בדבר חפץ שהיה מונח על הכביש.
41. ויודגש - בית המשפט איננו קובע פוזיטיבית כי התובע והעד אבוטבול לא אמרו אמת. כל
שנקבע הוא, כי לפי מאזן ההסתברויות, ולנוכח הנטל המוטל על התובע, סביר יותר שהתאונה
לא נגרמה בשל חפץ שהיה מונח על הכביש.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

42. בעניין אחר קבע כב' השופט ג'ובראן: "ההכרעה קשה היא, קשה מנשוא. יש בה התחבטות,

התלבטות ושאלות רבות מטרידות את מנוחתנו... לא ניתנו בידינו כוחות-על ובטח שלא

כוחות נבואה. הננו שופטים בשר ודם וכל שיש בידינו הוא החוק, ההלכה הפסוקה, השכל

הישר, שיקול דעתנו השיפוטי בהתאם לעובדות שנפרסו לפנינו, וצו המצפון." (דנ"א

1892/11 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד סד(3) 356 (2011)).

ברור שאין דין הכרעה בסוגיה הרת גורל בה דן כב' השופט ג'ובראן של אימוץ קטינה, כדין

הכרעה בסוגיה נזיקית, הן סוגיה משפטית של ייחוד העילה, הן סוגיה עובדתית של גרסה נגד

גרסה. עם זאת, הנטל המוטל על בית המשפט להכריע גם במקרי גבול הוא אכן נטל כבד,

אולם אין השופט רשאי להיבטל ממנו.

43. בנסיבות אלה, אין מנוס מדחיית התביעה.

44. למעלה מן הצורך יצוין, כי אם היה נקבע שהנטל הורם לגבי כיסוי מעביר המים שהיה מונח

על הכביש, היתה נקבעת אחריות לעירייה חרף הפסיקה שהוגשה ע"י העירייה לגבי כתם שמן,

אולם היה נקבע אשם תורם משמעותי של כ- 35% לנוכח העובדה שהתובע נסע עם האופנוע

בסיבוב בעייתי בחשיכה כ- 20 ס"מ מהשוליים ולא הבחין בחפץ כה גדול שהיה מונח על

הכביש. לנוכח גילו הצעיר של התובע, אם כך היה נקבע, היה החישוב לגבי הפסדי שכר נערך

לפי השכר הממוצע במשק, אולם לנוכח הפגיעה המינורית בהשתכרותו, כאשר הוא עובד היום

על שופל ללא פגיעה של ממש, היה החישוב נערך רק לפי שליש מחישוב אקטוארי מלא.

45. התביעה נדחת אפוא. התובע ישלם הוצאות הנתבעת באופן מינורי בסך 5,000 ₪ בלבד.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

זכות ערעור בתוך 60 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשפ"ג, 05 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"א 79678-12-20

אור אדם, שופט בכיר

1
2